

lagerne, der før Oplæggelsen ere undergivne Pantfætning eller paa anden Maade undtagne Oplæggernes Raadighed, saaledes har man ogsaa troet at burde virke hen til, at alle Forsølgninger, der rettes mod Ihænderen af Lagerbeviserne, og som gaae ud paa at berøve ham Dispositionsretten over hans Gods, forsaavidt de i Omfætningslagerne oplagte Varer angaaer, skulle rettes mod Lagerbeviserne, og at ligeledes de oplagte Varer, saalænge de hero i Lageret, undrages Oplæggers Raadighed undtagen med Hensyn til Dispositioner over de for Varerne udstedte Lagerbeviser. Ligesom derfor Arrest og Eksekution vil være at foretage i Lagerbeviserne, saafremt de skulle strække deres Virkning til de i Lagerne oplagte Varer, saaledes maae thinglæste Forsølgninger (Domme, Forlig og andet Vignende) og frivillige Dispositioner, der gaae ud paa at indrømme tinglige Rettigheder i Varerne (Underpant almindeligt Pant og andet Vignende) søges konstaterede ved Paategning paa Lagerbeviserne, saafremt de skulle være forbindende for senere Erhververe af samme.

ad §§ 7—8.

Bestemmelserne i § 7 ere ikke fundne overflødige selv om Forholdene, hvad ikke er usandsynligt, maatte udvikle sig derhen, at Lageret i Reglen mod en vis Præmie overtager Garanti i Henseende til Ulykkestilsælde for de i Lageret oplagte Varer. I Henseende til Dokumentets Stempelpligt bemærkes alene, at Bestemmelserne i Loven af 19de Februar 1861 § 54 om korte Vexler selvfølgelig ikke her finde Anvendelse, og at den samme Stempelfrihed ved Endossementer, der tilkommer Endossement af Vexler, naturligvis ogsaa maa tilkomme Endossement af Lagerbeviser.

ad § 9.

Retsforholdet mellem Lagerbestyrelse og Oplægger som saadanne henhører naturligt under

Bestemmelsen af Sø- og Handelsretten, hvor en saadan særegen Domstol er oprettet, men da Begrebet om Handelsfager i Lov af 19de Februar 1861 idetmindste vilde gjøre det tvivlsomt, om disse Sager henhøre under den ved denne Lov etablerede Domstols Omraade, er det fundet hensigtsmæssigt at tilføje en udtrykkelig Bestemmelse i saa Henseende.

Ministeriet troer sluttelig at burde bemærke, at det er en af Reglerne i § 4 flydende Følge, at den, der har mistet et Lagerbevis, for at faae Varerne udleverede af Lageret maa søge det bortkomne Lagerbevis mortificeret. Ministeriet havde i saa Henseende først paatænkt at indføre en særegen kortere, paa Analogien af Bestemmelserne i Plakat af 16de Marts 1847 nærmest grundet Mortifikationsproces; ligeoverfor de Indvendinger, der af Sø- og Handelsretten af Hensyn til Lagerbevisernes Betydning ere reiste mod en saadan Mortifikation, og som Ministeriet har fundet begrundede, har Ministeriet imidlertid troet at burde opgibe denne Tanke. Da Ministeriet derhos ikke har troet at kunne gjøre nogen Forskjel gjældende, hvad enten Lagerbeviset er endosseret paa Navn eller Endossementet er steet in blanco, uden at indføre en Notering af Endossementer, der vilde medføre en i andre Henseender mislig Videløstighed, samt da Ministeriet efter de af Sø- og Handelsretten reiste Betænkkeligheder i Henseende til de in blanco endosserede Lagerbeviser ikke har troet at burde foreslaae en kortere eller simplere Fremgangsmaade i Henseende til Mortifikation end den sædvanlige, har Man fundet ikke at burde optage nogen særlig Forskrift angaaende Mortifikation af de heromhandlede Beviser, hvoraf Følgen vil blive, at de almindelige Mortifikationsregler ville være anvendelige paa de ifølge denne Lov udstedte Lagerbeviser.